

Официален вестник на Европейския съюз

С 311

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61

3 септември 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 311/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз	1
---------------	---	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 311/02	Дело C-162/18 P: Жалба, подадена на 28 февруари 2018 г. от Wenger SA срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 23 януари 2018 г. по дело T-869/16 — Wenger/EUIPO	2
2018/C 311/03	Дело C-276/18: Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 24 април 2018 г. — KrakVet Marek Batko sp. K./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	2
2018/C 311/04	Дело C-323/18: Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 16 май 2018 г. — Tesco-Global Áruházak Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	4
2018/C 311/05	Дело C-361/18: Преюдициално запитване от Szekszárdi Járásbíróság (Унгария), постъпило на 5 юни 2018 г. — Ágnes Weil/Géza Gulácsi	5
2018/C 311/06	Дело C-362/18: Преюдициално запитване от Székesfehérvári Törvényszék (Унгария), постъпило на 5 юни 2018 г. — Hochtief AG/Fővárosi Törvényszék	6

BG

2018/C 311/07	Дело C-404/18: Преюдициално запитване от Arbeidsrechtbank Antwerpen (Белгия), постъпило на 19 юни 2018 г. — Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen/WTG Retail BVBA	8
2018/C 311/08	Дело C-406/18: Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 20 юни 2018 г. — PG/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	8
2018/C 311/09	Дело C-414/18: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 22 юни 2018 г. — Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo/Banca d'Italia	9
2018/C 311/10	Дело C-422/18: Преюдициално запитване от Tribunale di Milano (Италия), постъпило на 28 юни 2018 г. — FR/Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano	10
2018/C 311/11	Дело C-424/18: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Италия), постъпило на 27 юни 2018 г. — Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza „Croce Verde“/Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto	10
Общ съд		
2018/C 311/12	Дело T-356/15: Решение на Общия съд от 12 юли 2018 г. — Австрия/Комисия (Държавни помощи — Помощ, която Обединеното кралство планира да отпусне за блок С на атомната електроцентрала „Hinkley Point“ — Договор за разлика, споразумение с министъра и кредитна гаранция — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Член 107, параграф 3, буква в), ДФЕС — Цел от обществен интерес — Настърчаване на ядрената енергетика — Необходимост от намеса на държавата — Известие относно гаранциите — Определяне на елемента на помощ — Пропорционалност — Инвестиционна помощ — Оперативна помощ — Право да се представят становища — Процедура за възлагане на обществена поръчка — Задължение за мотивиране)	12
2018/C 311/13	Дело T-774/16: Решение на Общия съд от 12 юли 2018 г. — Consejo Regulador del Cava/EUIPO — Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „CAVE DE TAIN“ — По-ранно наименование за произход „cava“ — Понятие за „позоваване на защитено наименование за произход“ — Член 103, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 1308/2013)	13
2018/C 311/14	Дело T-377/18: Жалба, подадена на 20 юни 2018 г. — Intercept Pharma и Intercept Pharmaceuticals/ЕМА	13
2018/C 311/15	Дело T-406/18: Жалба, подадена на 3 юли 2018 г. — de Volksbank/ЕСП	14
2018/C 311/16	Дело T-442/18: Жалба, подадена на 18 юли 2018 г. — Aeris Invest/ЕЦБ	15
2018/C 311/17	Дело T-443/18: Жалба, подадена на 16 юли 2018 г. — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Vogue Peek & Cloppenburg)	17
2018/C 311/18	Дело T-444/18: Жалба, подадена на 16 юли 2018 г. — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)	17
2018/C 311/19	Дело T-445/18: Жалба, подадена на 16 юли 2018 г. — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)	18
2018/C 311/20	Дело T-446/18: Жалба, подадена на 16 юли 2018 г. — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)	19
2018/C 311/21	Дело T-449/18: Жалба, подадена на 19 юли 2018 г. — Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Изображение на осмобълник)	20
2018/C 311/22	Дело T-564/17: Определение на Общия съд от 3 юли 2018 г. — So/Съвет и Комисия	20
2018/C 311/23	Дело T-568/17: Определение на Общия съд от 3 юли 2018 г. — Korea National Insurance Corporation/Съвет и Комисия	21

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 311/01)

Последна публикация

ОВ С 301, 27.8.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 294, 20.8.2018 г.

ОВ С 285, 13.8.2018 г.

ОВ С 276, 6.8.2018 г.

ОВ С 268, 30.7.2018 г.

ОВ С 259, 23.7.2018 г.

ОВ С 249, 16.7.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 28 февруари 2018 г. от Wenger SA срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 23 януари 2018 г. по дело T-869/16 — Wenger/EUIPO

(Дело C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wenger SA (представител: A. Sulovsky, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 5 юли 2018 г. Съдът (седми състав) постанови, че липсва основание за произнасяне по същество във връзка с жалбата до Съда.

Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 24 април 2018 г. — KrakVet Marek Batko sp. K./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-276/18)

(2018/C 311/03)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: KrakVet Marek Batko sp. K.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли целите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност („Директивата за ДДС“) ⁽¹⁾, и по-специално изискванията съгласно съображения 17 и 62 за избягване на конфликтите във връзка с юрисдикцията между държавите членки и на двойното данъчно облагане, както и Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета ⁽²⁾, и по-специално съображения 5, 7 и 8 и членове 28–30 от него, да се тълкуват в смисъл, че не допускат практика на данъчната администрация на дадена държава членка, която води до двойно данъчно облагане на данъчнозадълженото лице, защото посочената данъчна администрация е дала квалификация на определена сделка, която се различава както от тълкуването на същата сделка и на същите факти от страна на данъчната администрация на друга държава членка, така и от обвързващия отговор на запитване, предоставен от последната въз основа на това тълкуване, и от заключението, потвърждаващо посоченото тълкуване и обвързващия отговор, до което данъчната администрация на другата държава членка стига след осъществяването на данъчна ревизия?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е в смисъл, че такава практика не противоречи на правото на Съюза, може ли данъчната администрация на дадена държава членка, като отчита Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и правото на Съюза, едностранно да определи данъчното задължение, без да вземе предвид обстоятелството, че данъчната администрация на друга държава членка вече е потвърдила по различни поводи правомерността на поведението на данъчнозадълженото лице, първо по негово искане, а след това и в резултат на осъществена от нея данъчна ревизия?

Или данъчните администрации на двете държави членки следва да си сътрудничат и да постигнат споразумение в името на принципа на данъчен неутралитет и на избягването на двойното данъчно облагане, за да плати данъчнозадълженото лице ДДС само в една от тези държави?

- 3) Ако отговорът на втория въпрос е в смисъл, че данъчната администрация на дадена държава членка може едностранно да променя данъчната квалификация, трябва ли разпоредбите на [Директивата за ДДС] да се тълкуват в смисъл, че данъчната администрация на втора държава членка е длъжна да възстанови на данъчнозадълженото лице данъка, определен от тази администрация в обвързващ отговор на запитване и платен във връзка със завършил с ревизия период, за да може по този начин да се гарантират както избягването на двойното данъчно облагане, така и принципът на данъчен неутралитет?
- 4) Как трябва да се тълкува изразът, съдържащ се в член 33, параграф 1, първо изречение от Директивата за ДДС, според който превозът се извършва „от или [за сметка] на доставчика“? Обхваща ли този израз случая, при който в качеството му на продавач на платформа за онлайн пазаруване данъчнозадълженото лице предлага възможността купувачът да сключи договор с транспортно предприятие, с което посоченият продавач си сътрудничи по сделки, различни от продажбите, когато купувачът може също така свободно да избере друг, различен от предложения, превозвач, и договорът за превоз се сключва между купувача и превозвача, без намеса от страна на продавача?

Релевантно ли е за целите на тълкуването — като се има предвид по-специално принципът на правна сигурност — обстоятелството, че до 2021 г. държавите членки трябва да изменят правната си уредба за транспониране на посочената разпоредба от [Директивата за ДДС], така че член 33, параграф 1 от нея да се прилага и в случай на косвено сътрудничество при избора на превозвач?

- 5) Трябва ли правото на Съюза и по-конкретно [Директивата за ДДС] да се тълкува в смисъл, че посочените по-долу факти, в тяхната съвкупност или поотделно, са релевантни за преценката дали с цел да заобиколи член 33 от [Директивата за ДДС] и да извърши злоупотреба с право, данъчнозадълженото лице е създадо между независимите предприятия, осъществяващи доставката, изпращането или превоза на стоките, правоотношения, с които то се опитва да се възползва от обстоятелството, че облагането с ДДС е по-ниско в друга държава членка:

- 5.1) осъществяващото превоза транспортно предприятие е свързано с данъчнозадълженото лице и му предоставя други услуги, независими от превоза;

- 5.2) същевременно клиентът може във всеки момент да се откаже от предлаганата от данъчнозадълженото лице възможност, изразяваща се във възлагане на превоза на транспортното предприятие, с което то има договорна връзка, като клиентът може да повери транспорта на друг превозвач или сам да вдигне стоките?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 година относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 2010 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 16 май 2018 г. — Tesco-Global Áruházak Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-323/18)

(2018/C 311/04)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с разпоредбите на Договора за функционирането на Европейския съюз, уреждащи принципите на забрана на дискриминацията (членове 18 ДФЕС и 26 ДФЕС), на свобода на установяване (член 49 ДФЕС), на равно третиране (член 54 ДФЕС), на равно третиране във връзка с участието в капитала на дружествата по смисъла на член 54 ДФЕС (член 55 ДФЕС), на свободно предоставяне на услуги (член 56 ДФЕС), на свободно движение на капитали (членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС) и на еднакво данъчно облагане на предприятията (член 110 ДФЕС), обстоятелството, че дружествата на чуждестранни собственици, експлоатиращи различни търговски обекти посредством едно-единствено търговско дружество и осъществяващи търговия на дребно в търговските обекти, фактически подлежат на облагане по най-високата ставка на определен силно прогресивен специален данък, докато дружествата на унгарски собственици, които действат под режим на франчайзинг с едно и също лого — посредством търговски обекти, които по принцип се стопанисват от независими търговски дружества — фактически подлежат на облагане с нулева ставка или с някоя от по-ниските данъчни ставки, така че съотношението между заплатения данък от дружествата на чуждестранни собственици и общите данъчни постъпления от специалния данък значително надвишава същото съотношение в случая на дружествата на унгарски собственици?
- 2) Съвместимо ли е с разпоредбите на ДФЕС, уреждащи принципа на забрана на държавните помощи (член 107, параграф 1 ДФЕС), обстоятелството, че данъчнозадължените лица, експлоатиращи различни търговски обекти посредством едно-единствено търговско дружество и осъществяващи търговия на дребно в търговските обекти, фактически подлежат на облагане по най-високата ставка на определен силно прогресивен специален данък, докато дружествата на унгарски собственици, които са техни преки конкуренти и действат под режим на франчайзинг с едно и също лого — посредством търговски обекти, които по принцип се стопанисват от независими търговски дружества — фактически подлежат на облагане с нулева ставка или с някоя от по-ниските данъчни ставки, така че съотношението между заплатения данък от дружествата на чуждестранни собственици и общите данъчни постъпления от специалния данък значително надвишава същото съотношение в случая на дружествата на унгарски собственици?

- 3) Трябва ли член 107 ДФЕС и член 108, параграф 3 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че обхващат данъчна мярка, която се намира в тясна връзка с данъчно освобождаване (представляващо държавна помощ), финансирана посредством събрания чрез тази мярка данък, доколкото законодателят постига размера на предвидените приходи в бюджета, определени преди въвеждането на специалния данък върху търговията на дребно (в зависимост от оборота на операторите на пазара), посредством прилагането на прогресивна данъчна ставка в зависимост от оборота, а не посредством въвеждането на единна данъчна ставка, така че правната уредба преднамерено цели да освободи от данъчно облагане част от операторите на пазара?
- 4) Съвместима ли е с принципа на равностойност на производствата и с принципите на ефективност и на предимство на правото на Съюза практика на правоприлагащите органи на дадена държава членка, съгласно която при извършени служебно данъчни ревизии или при последващите съдебни производства — въпреки принципа на ефективност и задължението за неприлагане на несъвместимата национална разпоредба — не е възможно да се иска възстановяване на данъка, деклариран в съответствие с несъвместима с правото на Съюза национална данъчна разпоредба, тъй като данъчната администрация или съдът разглеждат въпроса за несъвместимостта с правото на Съюза само в специфични производства, образувани по инициатива на страната преди служебното производство, докато по отношение на данъка, деклариран в противоречие с националното право, нищо не пречи искането за възстановяване да бъде направено по време на производството пред данъчната администрация или пред съда?

**Преюдициално запитване от Szekszárdi Járásbíróság (Унгария), постъпило на 5 юни 2018 г. —
Ágnes Weil/Géza Gulácsi**

(Дело C-361/18)

(2018/C 311/05)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szekszárdi Járásbíróság

Страни в главното производство

Ищец: Ágnes Weil

Ответник: Géza Gulácsi

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 53 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че ако една от страните поиска, съдът на държавата членка, който е постановил решението, трябва да издаде автоматично удостоверение относно решението, без да разглежда дали [делото] попада в приложното поле на Регламент (ЕС) № 1215/2012?
- 2) При отрицателен отговор на първия преюдициален въпрос, трябва ли член 1, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 1215/2012 да се тълкува в смисъл, че иск за връщане, предявен между партньори в нерегистрирано фактическо съжителство, попада в отношения, които имат (правни) последици, сходни на тези, произтичащи от брак?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Székesfehérvári Törvényszék (Унгария), постъпило на 5 юни 2018 г. —
Hochtief AG/Fővárosi Törvényszék**

(Дело C-362/18)

(2018/C 311/06)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Székesfehérvári Törvényszék

Страни в главното производство

Ищец: Hochtief AG

Ответник: Fővárosi Törvényszék

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли основните принципи и разпоредби от правото на Съюза (по-конкретно, член 4, параграф 3 ДЕС и изискването за еднакво тълкуване) съобразно тълкуването, дадено им от Съда на Европейския съюз, по-специално в решение по дело Köbler, да се тълкуват в смисъл, че отговорността на съд на държава членка, който се е произнесъл като последна инстанция с решение, с което се нарушава правото на Съюза, може да бъде ангажирана единствено въз основа на националното право или на установените в националното право критерии? При отрицателен отговор следва ли основните принципи и разпоредби от правото на Съюза, и по-специално трите критерия за ангажиране на отговорността на „държавата“, установени от Съда на Европейския съюз по дело Köbler, да се тълкуват в смисъл, че наличието на предпоставките за отговорност на държава членка за нарушаване на правото на Съюза от страна на нейните съдилища трябва да се преценява въз основа на националното право?
- 2) Следва ли разпоредбите и основните принципи на правото на Съюза (по-конкретно член 4, параграф 3 ДЕС и изискването за ефективна съдебна защита), и по-специално решенията на Съда на Европейския съюз в областта на отговорността на държавите членки, постановени в частност по делата Francovich, Brasserie du pêcheur и Köbler, да се тълкуват в смисъл, че силата на пресъдено нещо на съдебните решения, постановени в нарушение на правото на Съюза от съдилищата на държава членка, които се произнасят като последна инстанция, изключва ангажирането на отговорността на държавата членка за вреди?
- 3) Следва ли принципите на ефективност и равностойност, закрепени в директиви 89/665/ЕИО ⁽¹⁾, 92/13/ЕИО ⁽²⁾ и 2007/66/ЕО ⁽³⁾, както и в решения на Съда, постановени по делата Kühne & Heitz, Kapferer, Impresa Pizzarotti и Transportes Urbanos y Servicios Generales, да се тълкуват в смисъл, че в рамките на производството по отмяна на влязло в сила съдебно решение заинтересованата страна вече не може да се позовава на констатациите на Съда, съдържащи се в решение, постановено по преюдициално запитване, отправено от въззивната инстанция в главното производство, при положение че тези констатации не са взети предвид в главното производство, по-специално ако съдът на съответната държава членка, който разглежда делото като последна инстанция, е отхвърлил касационната жалба, подадена срещу постановеното в главното производство решение, с мотива че страната не се е позовала своевременно на констатациите, съдържащи се в решението на Съда?
- 4) Следва ли посочените в третия въпрос директиви, практиката на Съда, установена по-конкретно с решения Impresa Pizzarotti (C-213/13), Kapferer (C-234/04), Kühne & Heitz (C-453/00) и Transportes Urbanos y Servicios Generales (C-118/08), във връзка с допустимостта на отмяната на влязло в сила решение, както и основните принципи, изведени от Съда по дела C-470/99, C-327/00 и C-241/06 във връзка с предвидените в националното право срокове в процедурите за преразглеждане при възлагането на обществени поръчки, да се тълкуват в смисъл, че националните съдилища действат правилно, като не се съобразяват с решение на Съда, постановено по искане на въззивния съд, отправено в рамките на разглеждане от него производство или с решение на Съда, чиято версия на официалния език на съответната държава членка не е била налична преди въззивното производство, тъй като заинтересованата страна не се е позовала своевременно на тези решения, както и като отхвърлят като недопустима молбата за отмяна на влязло в сила решение на тази страна, която се позовава на същите решения на Съда, без тези решения или фактите от значение за тяхното постановяване да бъдат взети предвид?

- 5) Следва ли посочените в третия въпрос директиви и практиката на Съда, установена по-конкретно с решения *Impresa Pizzarotti* (C-213/13), *Kapferer* (C-234/04), *Kühne & Heitz* (C-453/00) и *Transportes Urbanos y Servicios Generales* (C-118/08), да се тълкуват в смисъл, че когато заинтересованата страна по делото се позовава на решението на Съда, постановено по дело *Kempton* (C-2/06) — съгласно което не е необходимо тази страна да се позовава на решенията на Съда, а същите трябва да бъдат взети предвид служебно от националния съд — националните съдилища действат правилно, като не вземат предвид решенията на Съда, позовавайки се на националните процесуални разпоредби, и в противоречие с постановеното в решение *[Kempton]*, като това обстоятелство дори не се споменава в решението, с което се слага край на производството, нито в мотивите на същото, както и като отхвърлят като недопустима молбата за отмяна на влязло в сила решение на тази страна, която се позовава на същите решения на Съда, без тези решения или фактите от значение за тяхното постановяване да бъдат взети предвид?
- 6) Следва ли условието за достатъчно съществено нарушение, установено в решения *Köbler* и *Traghetti del Mediterraneo*, да се тълкува в смисъл, че такова нарушение не е налице, когато съд, който се произнася като последна инстанция, отхвърля като недопустима молба за отмяна на влязло в сила решение в явно противоречие с установената и подробно цитирана практика на Съда — включително посочените различни правни становища — без изобщо да обсъжда тази практика и без да мотивира това си решение от гледна точка на правото на Съюза, както и очевидно без да обсъди или дори да загатне необходимостта от сезиране на Съда със съответния въпрос, въпреки че при обосноваване на тази необходимост също е подробно цитирана релевантната практика на Съда на Европейския съюз? Като се има предвид решение на Съда C-283/81, *Silfit*, трябва ли националният съд да се мотивира, когато отклонявайки се от задължителното тълкуване на правото, дадено от Съда, отказва да допусне отмяна на влязлото в сила съдебно решение и в тази връзка отказва да отправи преюдициално запитване, без да изложи каквито и да било мотиви?
- 7) Следва ли принципите на ефективна съдебна защита и на равностойност, закрепени в член 19 и член 4, параграф 3 ДЕС, свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги, закрепени в член 49 ДФЕС, Директива 93/37/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, както и в директиви 89/665/ЕИО, 92/13/ЕИО и 2007/66/ЕО, да се тълкуват в смисъл, че [допускат] компетентните органи и съдилища, при явно незачитане на приложимото право на Съюза, да отхвърлят една след друга подадените от ищеца жалби срещу отстраняването му от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка, като се има предвид, че това е наложило, съобразно случая, изготвяне на редица документи, изискващо много време и средства, или участие в съдебни заседания, и че макар на теория наистина да съществува възможност за ангажиране на отговорността за вреди, причинени при изпълнение на правораздавателните функции, приложимото законодателство лишава ищеца от възможността да претендира по съдебен ред обезщетение за вредите, които е претърпял в резултат на неправомерните действия?
- 8) Следва ли принципите, изведени в решения *Köbler*, *Traghetti del Mediterraneo* и *Saint Giorgio*, да се тълкуват в смисъл, че не се дължи обезщетение за вреда, причинена в резултат на това, че в противоречие с установената практика на Съда съдът на държава членка, който е разгледал делото като последна инстанция, не е допуснал поисканата своевременно от заинтересованата страна отмяна на влязло в сила съдебно решение, при която същата би могла да претендира обезщетение за направените разноски?
- 9) Ако съгласно националното право при ново решение на Конституционния съд следва да се допусне отмяна на влязлото в сила съдебно решение с цел възстановяване на конституционността, не трябва ли, в съответствие с принципа на равностойност и с принципа, изведен в решение на Съда по дело *Transportes Urbanos y Servicios Generales* (C-118/08), отмяната да се допусне и в хипотеза, при която чрез позоваване на предвиденото в националното законодателство относно процесуалните срокове не са взети предвид по-рано постановено решение на Съда по друго дело, решение на Съда, постановено по искане на съда, разгледал главното производство, както и фактите от значение за тяхното постановяване?

⁽¹⁾ Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 1989 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237).

⁽²⁾ Директива 92/13/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор (ОВ L 76, 1992 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 43).

⁽³⁾ Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки (ОВ L 335, 2007 г., стр. 31).

Преюдициално запитване от Arbeidsrechtbank Antwerpen (Белгия), постъпило на 19 юни 2018 г. — Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen/WTG Retail BVBA

(Дело C-404/18)

(2018/C 311/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Страни в главното производство

Ищици: Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Ответник: WTG Retail BVBA

Преюдициален въпрос

Следва ли правото на Съюза, и по-специално член 24 от Директива 2006/54/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предоставя защита от дискриминация, от една страна, единствено на лицата, които в рамките на производството по разследване на дадена жалба са се явили като свидетели и са представили свидетелски показания пред лицето, до което е подадена жалбата, в подписан и датирен документ относно фактите, които те сами са видели или чули и които се отнасят до разглеждания в жалбата случай, и от друга страна, на лицата, отказали да дадат свидетелски показания пред съд?

⁽¹⁾ ОВ L 204, 2006 г., стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8 стр. 262.

Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 20 юни 2018 г. — PG/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Дело C-406/18)

(2018/C 311/08)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: PG

Ответник: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 31 от Директива 2013/32/ЕС ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета (наричана „Директивата за процедурите“), с оглед на предвиденото в членове 6 и 13 от Европейската конвенция за правата на човека, да се тълкуват в смисъл, че ефективната съдебна защита е гарантирана от държавата членка и когато нейните съдебни органи не могат да изменят постановените в процедури по предоставяне на убежище решения, а само да ги отменят и да връщат преписката за ново произнасяне от административни орган?

- 2) Следва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 31 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (наричана „Директивата за процедурите“), отново с оглед на предвиденото в членове 6 и 13 от Европейската конвенция за правата на човека, да се тълкуват в смисъл, че не е в противоречие с тях законодателство на държава членка, което предвижда императивен срок от общо шестдесет дни за всички съдебни производства във връзка с убежището, независимо от каквито и да било лични обстоятелства и без да се отчитат особеностите на случая, нито възможните доказателствени затруднения?

(¹) Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 22 юни 2018 г. — Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo/Banca d'Italia

(Дело C-414/18)

(2018/C 311/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Ответник: Banca d'Italia

Преюдициален въпрос

Недопустимо ли е — съгласно член 5, параграф 1, по-специално букви а) и е) от Регламент № 2015/63 (¹), тълкуван с оглед на принципите, установени в този източник на правото, както и в Директива № 2014/59 (²), в Регламент № 2014/806 (³) и в член 120 от Договора за функционирането на Европейския съюз и въз основа на основните правила за равно третиране, недопускане на дискриминация и пропорционалност, установени в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и с оглед на забраната за двойно плащане при изчисляване на вноските по член 103, параграф 2 от Директива 2014/59 — режимът, предвиден за вътрешногруповите задължения, да се прилага и в случай на „фактическа“ група или в случай на съществуваща взаимосвързаност между дадена институция и други банки в една и съща система, и от друга страна, отново с оглед на горепосочените принципи, може ли преференциалното третиране, предвидено за насърчителни задължения в същия член 5, да се приложи по аналогия и спрямо задълженията на дадена банка от така нареченото „второ ниво“ към останалите банки в системата (на кооперативните кредитни банки) или посочената характеристика на дадена институция, която и в отношенията си с ЕЦБ и с финансовия пазар функционира по-конкретно като централна банка в рамките на взаимосвързана и интегрирана структура от малки банки, въз основа на действащите разпоредби трябва да доведе до някои корекции при представянето на финансовите данни от страна на Националния орган за реструктуриране към органите на Общността и при определяне на дължимите от институцията вноски към Фонда за реструктуриране въз основа на нейните действителни задължения и на нейния конкретен рисков профил?

(¹) Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 г. за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ, L 11, 2015 г., стр. 44).

(²) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, стр. 190).

(³) Регламент (ЕС) № 2014/806 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, стр. 1).

**Преюдициално запитване от Tribunale di Milano (Италия), постъпило на 28 юни 2018 г. — FR/
Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione
Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano**

(Дело C-422/18)

(2018/C 311/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Milano

Страни в главното производство

Жалбоподател: FR

Ответници: Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

Преюдициален въпрос

Трябва ли принципът на поялното сътрудничество и принципите на равностойност и на ефективна съдебна защита, записани в член 4, параграф 3, и в член 19, параграф 1 ДЕС, както и в член 47, първа и втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз и Директива 2013/32/ЕС (по-конкретно членове 22 и 46) да се тълкуват в смисъл, че: а) правото на Европейския съюз изисква — когато националното право предвижда такава възможност в производството по отказ на молба за международна закрила — жалбата автоматично да спира изпълнението; б) те не допускат производство като италианското (член 35 bis, параграф 13 от Законодателен декрет № 25/2008, изменен със Законодателен декрет № 13/17, преобразуван в Закон № 46/17), в което съдът, сезиран от търсещото убежище лице — чиято молба е била отхвърлена от административния орган, компетентен да разглежда на молбите за убежище, и от първоинстанционния съд — може да отхвърли молбата за спиране на изпълнението на отказа, като само въпроса за основателността на мотивите за обжалване на решението, когато то е постановено от същия съд, който следва да се произнесе по самата молба за спиране на изпълнението, но не и въпроса за опасността от сериозна и непоправима вреда?

**Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Италия), постъпило
на 27 юни 2018 г. — Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica
Assistenza „Croce Verde“/Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto**

(Дело C-424/18)

(2018/C 311/11)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza „Croce Verde“

Ответници: Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 10, буква з) и съображение 28 от Директива 2014/24/ЕС ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че
- а) услугите с линейка, за които е предвидено задължителното присъствие на шофьор специалист по оказване на медицинска помощ и най-малко един специалист по оказване на медицинска помощ с квалификацииите и уменията, придобити след успешно завършване на курс и полагане на изпит за оказване на помощ, и
 - б) услугите по превоз, предвидени на равнището на основната здравна помощ (ОЗП), извършвани с превозни средства за оказване на помощ, попадат в обхвата на изключението по член 10, буква з), или напротив, те попадат в обхвата на услугите по членове 74—77 от посочената директива;
- 2) Трябва ли Директива 2014/24/ЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което предвижда, че дори ако не е налице спешен случай,
- а) услугите с линейка, за които е предвидено задължителното присъствие на шофьор специалист по оказване на медицинска помощ и най-малко на един специалист по оказване на медицинска помощ с квалификацииите и уменията, придобити след успешно завършване на курс и полагане на изпит за оказване на помощ, и
 - б) услугите по превоз, предвидени на равнището на основната здравна помощ (ОЗП), извършвани с превозни средства за оказване на помощ, се възлагат с приоритет пряко на доброволчески сдружения посредством споразумение?

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, стр. 65).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 12 юли 2018 г. — Австрия/Комисия

(Дело T-356/15) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Помощ, която Обединеното кралство планира да отпусне за блок C на атомната електроцентрала „Hinkley Point“ — Договор за разлика, споразумение с министъра и кредитна гаранция — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Член 107, параграф 3, буква в), ДФЕС — Цел от обществен интерес — Настърчаване на ядрената енергетика — Необходимост от намеса на държавата — Известие относно гаранциите — Определяне на елемент на помощ — Пропорционалност — Инвестиционна помощ — Оперативна помощ — Право да се представят становища — Процедура за възлагане на обществена поръчка — Задължение за мотивиране)

(2018/C 311/12)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Република Австрия (представители: първоначално С. Pesendorfer и М. Klamert, впоследствие G. Hesse и М. Fruhmant, подпомагани от Н. Kristoferitsch, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: É. Gippini Fournier, R. Sauer, T. Maxian Rusche и P. Němečková)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Велико херцогство Люксембург (представители: D. Holderer, подпомаган от P. Kinsch, avocat)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Чешка република (представители: М. Smolek, T. Müller и J. Vlácil), Френска република (представители: първоначално G. de Bergues, D. Colas и J. Bousin, впоследствие D. Colas и J. Bousin), Унгария (представители: първоначално М. Fehér и М. Bóga, впоследствие B. Sonkodi, впоследствие A. Steiner, подпомагани от P. Nagy, avocat, и накрая A. Steiner), Република Полша (представител: В. Majczyna), Румъния (представители: първоначално R. Radu и М. Bejenag, впоследствие М. Bejenag и С.-R. Canțăr), Словашка република (представител: В. Ricziová), и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: първоначално С. Brodie и S. Brandon, впоследствие С. Brodie, S. Simmons и М. Holt, впоследствие С. Brodie, S. Simmons и D. Robertson, впоследствие С. Brodie и D. Robertson, впоследствие С. Brodie и накрая С. Brodie и Z. Lavery, подпомагани от T. Johnston, barrister, и A. Robertson, QC)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2015/658 на Комисията от 8 октомври 2014 година относно мярката за помощ SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), която Обединеното кралство възнамерява да приведе в действие за подкрепа на атомната електроцентрала „Hinkley Point C“ (ОВ L 109, 2015 г., стр. 44), в което Комисията констатира, че тази мярка за помощ е съвместима с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, и разрешава нейното изпълнение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Република Австрия понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 3) Чешката република, Френската република, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Република Полша, Румъния, Словашката република и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 337, 12.10.2015 г.

Решение на Общия съд от 12 юли 2018 г. — Consejo Regulador del Cava/EUIPO — Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)

(Дело T-774/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „CAVE DE TAIN“ — По-ранно наименование за произход „cava“ — Понятие за „позоваване на защитено наименование за произход“ — Член 103, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 1308/2013)

(2018/C 311/13)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Consejo Regulador del Cava (Вилафранка дел Пенедес, Испания) (представител: C. Prat, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: E. Zaera Cuadrado и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (Tain-L'Hermitage, Франция) (представител: J.-P. Stouls, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 5 септември 2016 г. (преписка R 980/2015-4), относно производство за обявяване на недействителност между Consejo Regulador del Cava и Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Consejo Regulador del Cava да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 6, 9.1.2017 г.

Жалба, подадена на 20 юни 2018 г. — Intercept Pharma и Intercept Pharmaceuticals/ЕМА

(Дело T-377/18)

(2018/C 311/14)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Intercept Pharma Ltd (Бристол, Обединено кралство) и Intercept Pharmaceuticals, Inc. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединените щати) (представители: L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos и H. Kerr-Peterson, Solicitors, и F. Campbell, Barrister)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решение ASK-40399, което ответникът съобщава на жалбоподателите на 15 май 2018 г., относно предоставяне на някои документи на основание на Регламент № 1049/2001/ЕО и
- да осъди ответника да заплати на жалбоподателите свързаните с производство съдебни и други разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две основания.

1. Първото основание е твърдение за грешка при прилагане на правото, която ответникът допуснал, като стигнал до извода, че изключението по член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001/ЕО, отнасящо се до „съдебните процедури“, било неприложимо в случая, тъй като не ставало въпрос за „документи, изготвени за целите на съдебни процедури“. Правната уредба налагала ответникът да заключи, че изключението е приложимо.
2. Второто основание, изтъкнато в допълнение или при условията на евентуалност, е твърдение, че единственият правно допустим резултат от надлежното претегляне на интересите било исканите документи да не бъдат предоставени на основание на изключението по член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001/ЕО, отнасящо се до „търговските интереси“, поради: i) убедителната тежест на личния интерес на жалбоподателите да се избегне оповестяването и ii) твърде неясния и неопределен обществен интерес от оповестяването.

Жалба, подадена на 3 юли 2018 г. — de Volksbank/ЕСП

(Дело T-406/18)

(2018/C 311/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: de Volksbank NV (Утрехт, Нидерландия) (представители: M. van Loopik, A. Kleinhout, A. ter Haar и T. Waterbolk, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение от 12 април 2018 г. на Единния съвет за реструктуриране за изчисляване на предварителните вноски в Единния фонд за реструктуриране 2018 (SRB/ES/SRF/2018/3);
- при условията на евентуалност, да отмени посоченото по-горе обжалвано решение и да обяви Делегиран регламент 2015/63 на Комисията (наричан по-нататък „Делегираният регламент“) ⁽¹⁾ за частично или изцяло неприложим на основание член 277 ДФЕС;
- при всички положения да осъди ЕСП да заплати съдебните разходи в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание: нарушение на член 103, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС ⁽²⁾, член 70, параграф 2 от Регламент 806/2014 ⁽³⁾ и член 4, параграф 1 от Делегирания регламент, тъй като са използвани несъпоставими данни за определянето на нетните задълженията на жалбоподателя.
 - От текста и целите на член 103, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС и член 70, параграф 2 от Регламент 806/2014 следва, че ЕСП трябва да използва данни от един и същ момент или период от време за да изчисли нетните задължения в съответствие с тези разпоредби.
 - От текста и целите на член 4, параграф 1 от Делегирания регламент, разглеждан във връзка с Директива 2014/59/ЕС и Регламент 806/2014 следва, че ЕСП трябва да използва сравними данни, за да осигури справедливо изчисляване на вноската въз основа на рисковия профил на банката.

2. Второ основание, изложено при условията на евентуалност спрямо първото: нарушение на член 103, параграф 2 и член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС и на член 290 ДФЕС, тъй като Делегираният регламент, така както е приложен от ЕСП в обжалваното решение, надхвърля предоставените правомощия на Европейската комисия, което води до неприложимост на Делегирания регламент в съответствие с член 277 ДФЕС.
- В противоречие с член 290 ДФЕС Делегираният регламент допълва съществени елементи от Директива 2014/59/ЕС.
- Ако член 4, параграфи 1 и 2 и член 16, параграф 2 от Делегирания регламент може да се тълкува само в смисъл, че ЕСП трябва да използва несъпоставими данни, Делегираният регламент не съответства напълно на текста и целите на Директива 2014/59/ЕС.
- Доколкото с Делегирания регламент се въвеждат правила за изчисляването на основната годишна вноска, Делегираният регламент надхвърля съдържанието на правомощието, предоставено с член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС.
3. Трето основание: нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като не са отчетени надлежно гарантираните депозити на жалбоподателя.
- Методиката на ЕСП за изчисляване е неподходяща за постигане на целите на Директива 2014/59/ЕС, Регламент 806/2014 и Делегирания регламент.
- Методиката на ЕСП за изчисляване също така надхвърля необходимото за постигане на преследваните със законодателството цели.
4. Четвърто основание: нарушение на принципа на правна сигурност, тъй като не са отчетени надлежно гарантираните депозити на жалбоподателя.
- Жалбоподателят не е можел да предвиди извършеното от ЕСП тълкуване на Делегирания регламент.
5. Пето основание: нарушение на принципа на равно третиране, тъй като не са отчетени надлежно гарантираните депозити на жалбоподателя.
- Жалбоподателят трябва да направи значително по-висока вноска в Единния фонд за реструктуриране от другите банки със същата или сходна големина и рисков профил.

- ⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).
- ⁽²⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 18 юли 2018 г. — Aeris Invest/ЕЦБ

(Дело T-442/18)

(2018/C 311/16)

Език на производството:испански

Страни

Жалбоподател: Aeris Invest Sàrl (Люксембург, Люксембург) (представители: S. Chimenos Minguella и G. Ferrer González, адвокати)

Отговорник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решения LS/MD/18/141 и LS/PT/2018/9 на Европейската централна банка, съответно от 8 май и от 9 февруари 2018 г., и
- да осъди Европейската централна банка да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба има за предмет отмяната на решение LS/MD/18/141 на Европейската централна банка (ЕЦБ) от 8 май 2018 г., прието по потвърдително заявление за достъп до документи на тази банка, както и на предходното решение LS/PT/2018/9 на ЕЦБ от 9 февруари 2018 г. по заявление за достъп до документи на ЕЦБ.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание: решенията на ЕЦБ за отказ на достъп до исканата информация не са достатъчно мотивирани, тъй като не отчитат надлежно целите, преследвани от законодателя на Съюза с предвиждането на право на достъп за физическите и юридическите лица до документите на европейските институции, в рамките на прозрачна процедура и с оглед на принципите на добро управление и на участие на гражданите. Освен това доводите на ЕЦБ са твърде общи. В допълнение, ЕЦБ не взема предвид обстоятелството, че оповестяването на исканите документи не може по никакъв начин да се отрази на адекватното протичане на процедурата по вземане на решения в областта на реструктурирането на кредитни институции. Всъщност, освен че конкретната процедура за реструктуриране вече е приключила, в момента тя е предмет на съдебен контрол, поради което отказът на достъп затруднява дейността на самия Общ съд. Накрая решенията не отчитат обстоятелството, че достъпът до съответната информация се иска с единствената цел да се упражни правото на ефективна съдебна защита, закрепено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второ основание: обжалваните решения нарушават член 4, параграф 1, буква в) от Решение ЕЦБ/2004/3 относно достъпа до документи, доколкото на жалбоподателя се отказва достъп до исканата информация под претекст, че всички или поне част от документите са обхванати от общата презумпция за недостъпност, тъй като са поверителни и по отношение на тях важи приложимата за институциите професионална тайна. Тази обща презумпция за недостъпност не е изрично предвидена в приложимото секторно законодателство, и дори да съществуваше, тя не би могла да се приложи, тъй като изключенията от правото на достъп не могат да се тълкуват разширително и по аналогия.
3. Трето основание: обжалваните решения нарушават член 4, параграф 1, буква в) от Решение ЕЦБ/2004/3, доколкото на жалбоподателя се отказва достъп до исканата информация под претекст, че всички или поне част от документите са обхванати от приложимата за институциите професионална тайна, въпреки че тези документи са необходими във връзка със съдебни производства и отказът на достъп до тях възпрепятства или затруднява упражняването на правораздавателната функция.
4. Четвърто основание: обжалваните решения нарушават член 4, параграф 1, точка а), второ и шесто тире от Решение ЕЦБ/2004/3, доколкото в тях се посочва, че оповестяването на информацията би могло да засегне банковата система като цяло.
5. Пето основание: обжалваните решения нарушават член 4, параграф 2, първо тире от Решение ЕЦБ/2004/3, тъй като в тях се посочва, че оповестяването на поисканите документи и информация може да засегне търговските интереси на Banco Santander и да се отрази на бъдещия контрол.

Жалба, подадена на 16 юли 2018 г. — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Vogue Peek & Cloppenburg)

(Дело T-443/18)

(2018/C 311/17)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Дюселдорф, Германия) (представител: P. Lange, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Хамбург, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Vogue Peek & Cloppenburg“ — заявка за регистрация № 2 700 847

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 20 април 2018 г. по преписка R 1362/2005-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 15, параграф 2 от Markengesetz (Закон за марките),
- нарушение на член 8, параграф 4, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 15, параграф 3 от Markengesetz (Закон за марките),
- нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 63 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета във връзка с правило 20, параграф 7, буква в) от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията.

Жалба, подадена на 16 юли 2018 г. — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)

(Дело T-444/18)

(2018/C 311/18)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Дюселдорф, Германия) (представител: P. Lange, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Хамбург, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Peek & Cloppenburg“ — марка на Европейския съюз № 270 439

Производство пред EUIPO: производство за обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 20 април 2018 г. по преписка R 522/2006-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 15, параграф 2 от Markengesetz (Закон за марките),
- Нарушение на член 8, параграф 4, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 15, параграф 3 от Закона за марките,
- Нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 63 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета във връзка с правило 20, параграф 7, буква в) от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията.

Жалба, подадена на 16 юли 2018 г. — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)

(Дело T-445/18)

(2018/C 311/19)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Дюселдорф, Германия) (представител: P. Lange, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Хамбург, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Peek & Cloppenburg“ — заявка за регистрация № 2 791 416

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 24 януари 2018 г. по преписка R 1270/2007-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноси.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 15, параграф 2 от Markengesetz (Закон за марките),
- Нарушение на член 8, параграф 4, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 15, параграф 3 от Закона за марките,
- Нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 63 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета във връзка с правило 20, параграф 7, буква в) от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията.

Жалба, подадена на 16 юли 2018 г. — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)

(Дело T-446/18)

(2018/C 311/20)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Дюселдорф, Германия) (представител: P. Lange, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Хамбург, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Peek & Cloppenburg“ — заявка за регистрация № 4 295 069

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 20 април 2018 г. по преписка R 1589/2007-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноси.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 15, параграф 2 от Markengesetz (Закон за марките),

- Нарушение на член 8, параграф 4, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 15, параграф 3 от Закона за марките,
- Нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 63 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета във връзка с правило 20, параграф 7, буква в) от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията.

Жалба, подадена на 19 юли 2018 г. — Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Изображение на осмоъгълник)

(Дело T-449/18)

(2018/C 311/21)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ortlieb Sportartikel GmbH (Хайлсброн, Германия) (представители: A. Wulf, Rechtsanwältin и K. Schmidt-Hern, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на осмоъгълник) — Заявка за регистрация № 16 047 466

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 27 април 2018 г. по преписка R 1634/2017-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Определение на Общия съд от 3 юли 2018 г. — So/Съвет и Комисия

(Дело T-564/17) ⁽¹⁾

(2018/C 311/22)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 338, 9.10.2017 г.

**Определение на Общия съд от 3 юли 2018 г. — Korea National Insurance Corporation/Съвет и
Комисия**

(Дело T-568/17) ⁽¹⁾

(2018/C 311/23)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 338, 9.10.2017 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG